

Sygn. akt VI U 313/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca:	Sędzia Iwona Dzięgiewska
Protokolant:	Iwona Wołyniec

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Ł. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania Ł. S. od decyzji z dnia 31 sierpnia 2020 znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję przyznając odwołującemu się Ł. S. zasiłek chorobowy od dnia 1 maja 2020 roku do 30 czerwca 2020 roku.

VI U 313/20

UZASADNIENIE

W dniu 5 października 2020 r. wpłynęło odwołanie Ł. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. znak (...) z dnia 31 sierpnia 2020 r. w przedmiocie odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 maja 2020 r. do 30 czerwca 2010 r. (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odwołującemu się nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres objęty zaskarżoną decyzją bowiem tytuł do ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 30 kwietnia 2020 r. Natomiast po ustaniu tytułu ubezpieczenia odwołujący się kontynuował pracę zarobkową u płatnika (...) (odpowiedź na odwołanie k. 5-5v).

W toku postępowania stanowiska stron pozostały niezmiennie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 17 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r. odwołujący się był niezdolny do pracy i przebywał na zwolnieniu lekarskim (...) k. 20 i k. 21). Dalej na zwolnieniu przebywał w okresach: od dnia 1 maja do dnia 20 maja 2020 r., od 21 maja 2020 r. do 10 czerwca 2020 r. oraz od dnia 11 czerwca 2020 r. - 30 czerwca 2020 r.

Z dniem 30 kwietnia 2020 r. odwołujący się zakończył zatrudnienie z tytułu umowy o pracę u pracodawcy (...) Spółka z o.o. Jednocześnie od 2008 r. wykonywał prace na zlecenie(...). W okresie od 19 maja 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. i dalej od 1 stycznia 2020r. do 31 grudnia 2020 r. miał zawarte z (...) (...) Oddziałem (...) kolejne umowy zlecenia, w ramach których przeprowadzał kursy pierwszej pomocy (umowa zlecenie k. 15; umowa zlecenie k.28). Umowa była podpisywana na czas określony, ale pieniądze otrzymywał za przeprowadzenie konkretnego kursu, płatne do 10 dnia kolejnego miesiąca. (...) przeprowadzał wówczas gdy zebrała się odpowiednia grupa osób (zeznania odwołującego się k. 32v - 33 e - protokół (...)(...)

W okresie od 1 maja 2020 r. - 31 maja 2020 r. oraz od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r. nie wykonywał żadnych czynności w związku z trwającą umową zlecenia i za ww. miesiące nie uzyskał przychodu (zaświadczenie k.3). Prace wykonywał w terminach: 12 stycznia 2020r. oraz w dniach 29-30.08.2020 r. (pismo z(...) k. 14).

W dniu 17 czerwca 2020 r. odwołujący się wystąpił z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego (wniosek - akta rentowe).

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 maja 2020 r. do 30 czerwca 2020 r. W uzasadnieniu wskazano, że tytuł do ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 30 kwietnia 2020 r. Zaś po ustaniu tytułu ubezpieczenia odwołujący się kontynuował pracę zarobkową od 19 maja 2019 r. u płatnika (...) (decyzja - akta rentowe). Postanowieniem z dnia 21 października 2020 r. organ rentowy sprostował oczywistą omyłkę pisarską w decyzji w ten sposób, że zamiast omyłkowej wskazanej w uzasadnieniu daty początkowej kontynuowanej pracy zarobkowej od 19 maja 2019 r. wskazał 1 maja 2019r. (postanowienie k. -akta rentowe).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, aktach rentowych oraz na podstawie zeznań odwołującego się k. 32v - 33 e - protokół (...)(...). Treści i autentyczności dokumentów złożonych do akt sprawy żadna ze stron nie kwestionowała toteż Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Zeznaniom odwołującego się Sąd dał wiarę w całości bowiem były one logiczne, spójne i wzajemnie zbieżne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jako uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym jest, iż odwołujący się podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Tytuł obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego ustał z uwagi na ustanie stosunku pracy w dniu 30 kwietnia 2020 r. Niesporna jest również okoliczność, że odwołujący się w okresie objętym zaskarżoną decyzją miał zawarte kolejne umowy zlecenia z (...).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870, 2112, 2320) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Przysługuje on również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego (art. 7 pkt 1 ustawy zasiłkowej).

Zgodnie z art. 13 ust 2 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową albo podjęła działalność zarobkową stanowiącą podstawę objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy

z powodu choroby. Przepis art. 13 ust. 1 i 2 ustawy zasiłkowej stanowi lex specialis do regulacji zawartej w przepisie art. 6 ust. 1 i 2 tej ustawy.

Samo pojęcie „działalności zarobkowej” nie zostało zdefiniowane w ustawie, przy czym w piśmiennictwie wskazuje się, że powinno być rozumiane szeroko, co oznacza „że w sensie rodzajowym wchodzi tu w grę każda praca (działalność) zarobkowa mogąca stanowić źródło dochodów” (H. Pławucka, Głosa do uchwały SN z 30 sierpnia 2001 r., III ZP 11/01, LexPolonica nr 352271, OSP 2002, nr 12, s. 599). Za przejaw kontynuowania pracy zarobkowej w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa może być uznane wykonywanie umowy zlecenia, która stanowi tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu na podstawie art. 11 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Należy przy tym podkreślić, że aby stwierdzić spełnienie przesłanki określonej w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa konieczne jest ustalenie, że działalność zarobkowa była faktycznie kontynuowana. Samo formalne bycie stroną umowy zlecenia w okresie niezdolności do pracy nie uzasadnia zatem odmowy przyznania prawa do zasiłku chorobowego.

Do 30 kwietnia 2020 r. odwołujący się podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy. Stał się niezdolny do pracy z powodu choroby jeszcze w okresie trwania stosunku pracy i dalej po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego pozostawał nieprzerwanie niezdolny do pracy do dnia 30 czerwca 2020 r. Niezdolność do pracy trwała zatem dalej także w okresie objętym zaskarżoną decyzją - jak wynika ze znajdujących się w aktach organu rentowego dokumentów, nie kwestionowanych przez ZUS. Jednocześnie miał zawartą umowę zlecenia. Jednakże jak Sąd ustalił umowa ta zawarta została jeszcze w okresie zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Z tytułu umowy zlecenia nigdy nie były odprowadzane składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. W okresie objętym zaskarżoną decyzją, poza faktem że umowę zlecenie miał zawartą, nie wykonywał żadnych czynności i nie uzyskiwał dochodu. W okresie niezdolności do pracy nie wykonywała więc zarobkowej w rozumieniu ustawy. Nie jest wystarczające zawarcie umowy zlecenia do powstania podstawy do ubezpieczenia społecznego. Konieczne jest bowiem faktyczne wykonywanie tej umowy i uzyskiwanie z tego tytułu wynagrodzenia.

Sąd zważył, że z racji pozostawania w stosunku prawnym z umowy zlecenia nie powstał nowy tytuł do ubezpieczeń społecznych. Dalej, skoro odwołujący nie wykonywała faktycznie umowy zlecenia po zakończeniu stosunku pracy, to nie podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy cywilnoprawnej, natomiast z uwagi na ciągłość niezdolności do pracy przysługiwało mu prawo do zasiłku chorobowego, bowiem nadal był objęty ubezpieczeniami wynikającymi ze stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu się prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 maja 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.